

4 князове-тѣ на области-тѣ, Тогазъ за много дни, сто и осмдесет дни показова славно-то богатство на царство-то си и прѣвъходиц-тѣ свѣтлость на величество-то си.

5 И като ся испълихъ тѣзи дни напра-
ви царь-ть пиръ на всички-ть людіе, кои-
то ся намѣрихъ въ Сусѣ столиц-тѣ,
отъ голѣмъ до малъкъ, седмь дни, въ
дворъ-ть на градин-тѣ на царск-тѣ
6 палатж: Украсенъ сасъ завѣси отъ бѣль
карпаст, и синъ, прострѣни на вѣрви
виссонны и багрѣни съѣсъ сребрены кол-
цета на мраморны стълпове: и сасъ злат-
ны и сребрены ѿдрое вѣрвъ помостъ
7 отъ червенъ и бѣль мраморъ, алавастръ
и чернь мраморъ. И наливахъ въ злат-
ны чаши, (и чаши-ть сѣхъ различни е-
дны отъ другы) и имаше царско вино,
изобилно, споредъ както бѣ прилично на
8 царя, А піеніе-то бѣше по правило: ни-
кой не принуждаваше; защото царь-ть
заповѣда така на всички-ть си домо-
строители, да правятъ споредъ воліж-тѣ
9 на всяко. А и Астинъ царица-та напра-
ви на жены-ть пиръ въ царск-тѣ домъ
на царь Ассуира.

10 И въ седмий-ть день ^акогато сърдце-
то на царя бѣ весело отъ вино-то, запо-
вѣда на Меумана, на Визаю, на ^аАрво-
нъ, на Вигю, и на Авагю, на Зеэара,
и на Харкаса, на седмъ-ть скопцы които
11 слугувахъ прѣдъ царь Ассуира, Да до-
ведѣтъ Астинъ цариц-тѣ прѣдъ царя,
съ царск-тѣ вѣнецъ, за да покаже ху-
бост-ть ѹ на людие-тѣ и на князове-тѣ:
12 защото бѣ красна на глѣдъ. Но Астинъ
царица-та ся отрече да дойде споредъ за-
повѣд-тѣ на царя, която стана чрѣзъ
скопцы-ть. Заради това царь-ть ся разгри-
твѣрдѣ много, и гиѣвъ-ть му ся распали
въ него.

13 Тогазъ рече царь-ть ^ана мудры-тѣ
«които познавахъ врѣмена-та, (защото
такъвъ бѣ обычай-ть на царя кѣмъ всич-
14 ки които знахъ законъ и сѣдъ: А при
него бѣ Карсена, Сеаэръ, Адмаа, Фар-
сисъ, Мересъ, Марсена, и Мемуканъ,
«които гледахъ лице-то на царя, и имахъ
прѣдсѣдателство-то въ царство-то:)»
15 Що прилича да направимъ на Астинъ ца-
риц-тѣ споредъ законъ-ть, защото не
испъли заповѣд-тѣ на царь Ассуира
чрѣзъ скопцы-ть?

16 И отговори Мемуканъ прѣдъ царя и
князове-тѣ: Астинъ царица-та не обидѣ
само царя, но и всички-ть князове, и
всички-ть людіе които сѫ въ всички-ть

17 области на царь Ассуира. Защото дѣяніе-
то на цариц-тѣ ще ся расчуе по всички-
ть жени, щото ^аще прѣзирать мажи-
тѣ си прѣдъ очи-тѣ си, когато ся разда-
де слухъ, че царь Ассуиръ заповѣда да
ся доведе царица-та Астинъ прѣдъ него

18 и тя не дойде. И днесъ господжи-тѣ на
Персіїхъ и Мидіяхъ, които чухъ за дѣяніе-
то на цариц-тѣ, ще говорятъ *за това*
19 на всички-ть царски князове: отъ тукъ
голѣмо прѣзирѣне и гиѣвъ. Ако е угодно
на царя, нека излѣзе отъ него царско
изреченіе, и нека ся пише между Перс-
иц-ти и Мидски-ти закони, за да е не-
прѣложно: да не дойде *вече* Астинъ прѣдъ
20 царь Ассуира: и нека даде царь-ть цар-
ско-то дѣстоинство на другъ по добрѣ
отъ неїхъ. И когато повелѣніе-то, което
ще направи царь-ть, ся обнародува по
всичко-то му царство, (защото е голѣмо,)
всички-ть жени ^аще отдаватъ честь на
мажи-тѣ си, на голѣмъ и на малъкъ.

21 И угодна быде дума-та на царя и на
князове-тѣ: и направи царь-ть споредъ
22 думъ-тѣ на Мемукана: И проводи писма
по всички-ть области на царя, ^авъ вся-
кѣ областѣ споредъ букви-тѣ й, и въ
всякой народѣ споредъ языъ-тѣ му, вся-
кой мажъ ^ада е господарь въ домъ-тѣ
си, и да говори споредъ языъ-тѣ на
людие-тѣ си.

ГЛАВА 2.

1 И слѣдъ тѣзи събитія като ся укроти
ярост-та на царь Ассуира, напомни си за
Астинъ, ^аи що бѣ направила тя, и какво
2 бѣше ся рѣшило противъ неїхъ. И реко-
хъ царски-ть раби, които му слугувахъ:
Да ся потърсятъ за царя млады дѣвици,
3 красни на глѣдъ: И да опрѣдѣли царь-ть
настоятели по всички-ть области на цар-
ство-то си, и да събержатъ въ Сусѣ столиц-тѣ
всички-ть млады дѣвици красни на глѣдъ въ
женик-тѣ на Игая царск-тѣ скопецъ,
стражъ-ть на жени-тѣ: и да имъ ся да-
датъ потрѣбни-ть за слажданіе тѣмъ.
4 И млада-та която бѫде угодна на царя,
да бѫде царица вмѣсто Астинъ. И това
ищо быде угодно на царя, и направи
така.

5 Имаше въ Сусѣ столиц-тѣ единъ че-
ловѣкъ Іудеянинъ, на име Мардохей, синъ
на Іаира, синъ на Семея, синъ на Киса,
6 Веніаминецъ: «Който бѣше плѣненъ отъ
Іерусалимъ, съ плѣнниц-ти които ся
плѣнъхъ съ Іехоніїхъ Іудинъ-ть царь, които
плѣнъ Навуходоносорт Вавилонск-тѣ

а Внж. Гл. 7; 8. Иез. 23; 41.
Амос. 6; 4.
з 2 Цар. 18; 28.
и Гл. 7; 9.
t Иер. 10; 7. Дан. 2; 12.

Мат. 2; 1.
к 1 Илр. 12; 32.
л Ездр. 7; 14.
м 4 Цар. 25; 19.
н Ефес. 5; 33.

о Еес. 5; 33. Кол. 3; 18.
1 Пет. 3; 1.
п Гл. 8; 9.
р Еес. 5; 22, 23, 24. 1 Тим.
2; 12.

—
а Гл. 1; 19, 20.
б 4 Цар. 21; 14, 15. 2 Ілр.
36; 10, 20. Иер. 24; 1.